

NaZdraVí

náchodská zdrávka ví

2. číslo 2022/23

NOVINKA!
PŘIJÍMÁME 60 PRAKTICKÝCH
SESTER

Střední zdravotnická škola Náchod
Evangelická akademie

Obsah

Z DENÍKU ALEXANDRA FLEMINGA.....	2
I NA ZDRÁVKU CHODÍ ČERTI.....	3
VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY.....	4
KRABICE OD BOT 2022 JE U KONCE!.....	5
ROZHOVOR S MGR.KATEŘINOU HANUŠOVOU.....	6
TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA.....	7
DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ.....	8
CESTA NEJMENŠÍHO ODPORU.....	9
DEN PRVNÍ POMOCI.....	11
SOUTĚŽNÍ KVÍZ.....	12
POSTAPOKALIPTICKÉ MĚSTO.....	13
LYŽAŘSKÝ KURZ 2023.....	14
CHVILKA POEZIE.....	16
NÁVŠTĚVA ANATOMICKÉHO ÚSTAVU.....	18
ŽIVOTNÍ PŘÍBĚH MGR. RENATY DUŠKOVÉ.....	19

Z DENÍKU ALEXANDRA FLEMINGA

Srpen 1928 – Londýnská laboratoř

Už mě to nebaví. Vidím kolem sebe pořád umírat lidi na onemocnění způsobené bakteriemi, stejně jako před deseti lety za války. Jak dlouho už se snažím mikroby ničit? A pořád nic.

Potřebuji odpočinek.

Odjíždím na měsíční dovolenou. Třeba mě během ní napadne, co dalšího bych mohl vyzkoušet k ničení bakterií. Nemám sílu tady cokoli uklízet, uklidím to, až se vrátím.

Začátek září 1928 – dovolená

Dnes mě napadlo, že jsem asi zapomněl zavřít okno u své laboratoře. Doufám, že se dovnitř nikdo nevloupá nebo tam nevleze třeba kočka. Strašně nerad bych přišel o všechny své drahocenné vzorky.

28. září 1928

DNES JE ASI NEJLEPŠÍ DEN MÉHO ŽIVOTA. Po návratu do laboratoře jsem zjistil, že jsem nechal okno otevřené, ale Bože děkuji, bylo to nejlepší zapomenutí v mém životě. Přímo pod oknem jsem nechal otevřenou Petriho misku se stafylokokem. V momentě, kdy jsem

se ji jal uklidit, jsem oněměl úžasem. Ze středu misky do jejích okrajů se šířilo něco, co všechny stafylokoky hubilo. Nejspíše se to dostalo do Petriho misky právě tím otevřeným oknem. Zbývá mi jen zjistit, co to je. Může to být konečně něco, co jsem celé dlouhé roky hledal.

Konec září a začátek listopadu 1928

Po podrobném zkoumání toho, co mi v misce přistálo, jsem přesvědčen, že se jedná o houbu z rodu štětičkovce. Zkusil ji přenést na jiné bakterie a fungovala stejně jako u stafylokoka.

Mám neuvěřitelně skvělý pocit, že roky mé snahy konečně k něčemu byly. Musím se o to co nejdříve podělit s vědeckou obcí.

Konec roku 1928 – Londýn

Snažím se štětičkovce nějak izolovat, abych mohl jeho účinky vyzkoušet i na větších organismech, než které se vejdou do Petriho misek. Štětičkovce zatím držím při životě v masovém vývaru. Budu se ho snažit izolovat i nadále, ale nevím, jestli na to mé schopnosti stačí.

I NA ZDRÁVKU CHODÍ ČERTI

Každý, kdo zlobil, dostane uhlí

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

Školní bohoslužby se na naší škole konají čtyřikrát do roka. Je to tradicí, protože zřizovatelem naší školy je Evangelická církev. Mnohem více nežli touto připomínkou nám však mají školní bohoslužby být tím, čím jsou svoji podstatou. Půjdeme-li hlouběji do etymologie slova bohoslužby, či jinak také služby Boží, zjistíme, že jejich obsahem nemá být služba nějakému Bohu, Síle, Vesmíru, ať už si tomu, kdo jak chce říká. Bohoslužby mají být především místem, kde je nám poslouženo tím, že se zapojíme a obrátíme k tomu, co nás samotné přesahuje. Smyslem tohoto bohoslužebného zastavení a zamyšlení se je nabrání sil a inspirace k naší vlastní službě druhým. Tedy ke službě, na niž se v podstatě připravují žáci všech tří oborů naší školy. Ty poslední bohoslužby byly vánoční a konaly se v kině Vesmír již 20. 12. v netradičním čase od 12:45, protože nám vedení školy věnovalo dva dny vánočních prázdnin navíc. Začali jsme tradiční písní Laudato si, která vznikla na motivy modlitby svatého Františka z Assisi. Zpívali jsme také českou vánoční verzi písně Hallelujah od Leonarda Cohena. Po čtení vánočního příběhu z Lukášova evangelia Nikolou Makulovou z třídy 2.Z jsme zazpívali píseň Ewy Farne Vánoce na míru. Milé překvapení nám připravila třída 1.O pod vedením p. uč. Terezy Štěpánové, která v komentovaných

živých obrazech prezentovala španělský vánoční příběh O nazaretském pavoukovi. Na to navázalo mé kaplanské zamyšlení, v němž jsem se snažil vysvětlit, proč je dobré „probudit zas to dítě v nás“, jak jsme před tím zpívali. Jedny z velmi důležitých hodnot, které mají být nad každým z nás jsou nesporně pravda a spravedlnost. Ve správném vztahu k nim se máme co učit právě od dětí. Děti jsou velmi upřímné a těžko snášejí nespravedlnost. I na to se má myslet při slavení vánočních svátků. Po písni skupiny Umakart Půlnoční, následovaly přímluvné modlitby připravené Denisou Kopistovou z třídy 3.O. Po pozdravu a přání přítomným účastníkům školních bohoslužeb panem ředitelem Davidem Hanušem jsme bohoslužby zakončili nejznámější vánoční písní Narodil se Kristus Pán, která již ve svém názvu obsahuje informaci o tom, co je hlavním důvodem slavení Vánoc.

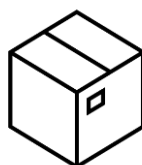
Přeji celé naší škole a všem jejím součástkám vše dobré novém roce a druhém pololetí.

Radim Žárský

učitel a kaplan

KRABICE OD BOT 2022 JE U KONCE!

Střední zdravotnická škola Náchod se zapojila do celorepublikové kampaně KRABICE OD BOT. Stala se nejenom sběrným místem, ale také svými dárky podpořila to, co považuje za důležité. Plnit sny a přání těm, kteří jsou ve složité sociální situaci.

ROZHOVOR S MGR. KATEŘINOU HANUŠOVOU

I v tomto čísle se můžete těšit na nahlédnutí do života našich učitelů.

1. Jak jste se dostala k práci učitelky, co Vás k tomu dovedlo?

Pocházím z učitelké rodiny a jako malá jsem si na učitelku hrála. Takže i když jsem původně vystudovaná všeobecná sestra, říkala jsem si, že si ještě doplním pedagogické vzdělání, kdyby náhodou...

2. Proč jste si vybrala učit zrovna na naší škole?

Jasnou výhodou je pro mě práce v místě bydliště. A rozhodně skvělý kolektiv, ale to člověk pozná až později, takže příjemný bonus.

3. Jaké předměty jste si vybrala učit a proč?

Předměty si nevybírám, mohu učit všechny odborné předměty, dle potřeb školy. Ale nejraději učím ošetřovatelství, psychologii a první pomoc. Také jsem ráda učila somatologii.

4. Jaké předměty jste na škole měla a naopak neměla ráda a proč?

Neměla jsem ráda matematiku a fyziku :-)

Jsem praktický člověk. Měla jsem ráda ošetřovatelství, pro svoji odbornost a vždy mě bavila somatologie. Fascinuje mě dokonalá práce lidského těla.

5. Jaký předmět byste nikdy nechtěla učit?

Matematiku a fyziku :-)

6. Jak dlouho vykonáváte práci učitelky?

7 let

7. Chtěla jste někdy dělat i jinou práci, než učitelství?

Ano, zdravotní sestru :-)

8. Co byste poradila žákům, kteří také uvažují o práci učitele?

Myslím, že pro práci učitele je nejdůležitější mít rád své žáky a pak už to jde samo...

9. Jak by podle Vás měl vypadat ideální učitelka?

Za mě jednotná představa ideální učitelky neexistuje, protože každý jsme ve své podstatě ideální, takoví jací jsme

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Tříkrálová sbírka 2023

„Dobrý den, můžeme vám zazpívat a popřát všechno dobré do nového roku? Vybíráme koruny na místní azylový dům pro mamky s dětmi, na handicapované a dlouhodobě nemocné z okolí Náchoda a na další projekty Charity ČR,“ říkal často jeden z party našich „Tří králů“ poté, co se otevřelo okno, nebo dveře domu v lokalitě, kam nás poslali...

„Určitě“ / „No my jsme se na vás těšili...“ / „Jsme se už báli, že už letos nepřijdete“ / „A není vám zima?“ a další podobné věty jsme slýchávali od lidí, kteří byli většinou moc rádi, že jsme k nim přišli. Zvláště staří... Některé babičky se vám i houpají do rytmu, když u nich koledujete... Tu jejich radost vidíte v očích – ta se nedá přehlédnout... „My tři králové jdeme k vám, štěstí zdraví vinšujeme vám...“ Dál tu koledu znáte. Lidé během ní, či po jejím dozpívání dávají peníze do pokladničky. Králové u toho rozdávají cukříky, kalendáře,

obrázky od dětí ze škol, či zájemcům píší na dveře K+M+B 2023, což je požehnání pro dům a lidi, kteří v něm žijí pro následující rok... Věřit tomu, že to pomůže, nemusíte, ale určitě se podle tohoto nápisu pozná místo, kde mají lidé otevřené srdce. Po tomto všem se skupina vydává k dalšímu domovu ve svěřeném rajonu... Letos 9 žáků z naší školy ve 4 skupinách pomohlo takto pro dobré účely vykoledovat více jak 25 000 Kč, a to už jsou nějaké peníze... Vezměte si, jak teď všechno zdražilo... A kolika lidem je možné za tuto částku pomoci... Kolik jídla nakoupit pro lidi, kterým už výplata nestačí na jídlo v příštím měsíci... Chci vám všem ze srdce poděkovat! Díky: Helčo! Verčo! Míšo! Majdo! Andy! Denčo! Terko! Maci! Kájo! Přispěli jste moc dobré věci! Moc si vážím toho času, který jste ve svém volnu věnovali druhým lidem a nic jste

za to nechtěli... Jak říká můj oblíbený autor knížek M. Vácha: „Dobro má smysl dělat proto, že je to prostě správný...“ A není potřeba, abychom z toho dobrého

něco měli... Tohle dobrý, co jste zažili v sobotu, to nás dělá lidmi Díky moc všem! Mělo to smysl!

Učitel Michal Matyska

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Těšíme se na vás

CESTA NEJMENŠÍHO ODPORU

Stříbrný klíč - Howard Phillips Lovecraft

H. P. Lovecraft, spisovatel, který se zapsal do historie knižních hrůz, jako zakladatel a dosud nejvýznamnější autor žánru kosmického hororu, si konečně našel cestu na náš seznam maturitní četby. Jeho povídky prozkoumávající nadpřirozené koncepty vymykající se lidskému chápání a bytosti které způsobují šílenství každému kdo je zahlédne, dodnes čtenářům hluboko do mysli zatínají hrůzu z toho, co by se mohlo skrývat v chladných dálavách děsivého kosmu. Mnoho z vás by nejspíš namítlo, že takové knihy mohou být příliš abstraktní nebo složité a tím pádem nemá smysl se jimi příliš zabývat. Naštěstí se zdá, že vedení školy je stejného názoru, a proto místo šílenstvím kypící Lovecraftovy tvorby máme na seznamu četby Stříbrný klíč, poetickou povídku o kráse snění a vzpomínkách na dětství. I přes to, že si nepřeji, aby mé

příspěvky byly pouhým výčtem nejkratších knížek, které máme k maturitní četbě k dispozici, musím v tomto případě zdůraznit, jak krátké toto dílo je. Pro ty z vás, kteří si příliš nepotrpí na čtení knih, tak mám radostnou zprávu a to takovou, že Stříbrný klíč je nejspíš kratší než časopis, který právě čtete. Pouhých 16 stran, které můžete přečíst, aniž byste si knihu vůbec museli odnášet z knihovny. Důležitější je ovšem to, co se na těchto stranách dočtete. Jistě problém by totiž mohl představovat způsob, jakým je povídka psaná. Dlouhé a detailní popisy prostředí, pocitů a názorů, ačkoli leckomu mohou připadat krásné, nám překousání této povídky zrovna neulehčí. Má to ovšem i své výhody. Mezi četnými lyrickými výrony totiž autorovi nezbylo mnoho prostoru pro děj, a tak, i přes to že nejde zrovna o

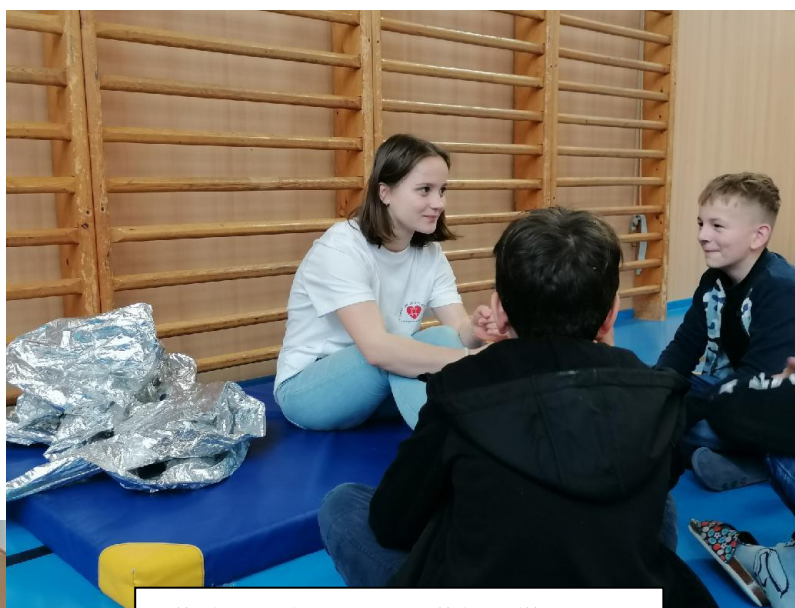
zkoušky oceníte, jak jednoduše se dá celý děj převyprávět, aniž byste museli dlouze lovit v paměti. Pro ty z vás, kteří vynikají v mluvení a vaření z vody, se mohou sáhodlouhé poetické popisy předmětů, výhledů a prostředí dokonce stát cennými spojenci, jelikož sám autor mnohdy nezapomene dodat, jaké pocity či dojmy na postavách tyto věci zanechávají. I s tím málem, které vám tato povídka dá, se tak můžete během zkoušky jevit jako naprostí literární znalci. Další velikou výhodou je autor sám. Maturitní četba se totiž neobejde bez studia autorů a kontextu doby ve kterém se dílo psalo. Jistě jde o jednu z nejotravnějších záležitostí, které se s četbou pojí, H. P. Lovecraft se ovšem pro svou výstřednost, komplikovaný

život a naštěstí pro nás i brzkou smrt jeví jako jeden z nejjednodušších autorů, které se můžete naučit. Osobně jsem toho názoru, že byste si vystačili s pouhým popisem podivnosti jeho děl, vyprávěním o těžkém životě a několika zmínkami o rasistických sklonech autora. Ať se k tomuto úkolu postavíte jakkoliv jedno je jisté. Lovecrafta si s žádným autorem nespletete, a proto věřím, že pokud stále nevíte kde s maturitní četbou začít, nebo ve stále krátkém se čase před samotnou zkouškou potřebujete něco dohnat, Stříbrný klíč by pro vás mohl být dobrou volbou.

DEN PRVNÍ POMOCI

Učiteli se pro jednou stali žáci 2. a 3. ročníku oboru praktická sestra

Všichni si kurz moc užili a děti si odnesly diplomy za úspěšné splnění kurzu

Soutěžní kvíz:

O jakého českého spisovatele se jedná?.....

POSTAPOKALYPTICKÉ MĚSTO

Stmívá se, stojím na místě, které dříve nejspíše bývalo náměstím. Popadám dech poté, co jsem sem před několika chvílemi dorazila, a v mysli mi běží jen tato slova: „Selhala jsem, nestihla jsem zachránit všechny ty nevinné.“ Když popadnu dech, je již noc. Nevidím skoro nic, je tma, nesvítí už ani měsíc nebo pouliční osvětlení. Když zamrkám, vidím jen torza a sutiny města, které dříve bývalo tak plné života. Rozhodnu se jít dále. Jdu pomalu, protože mezi těmi tmavými rozborcenými ulicemi nevidím již nic. Podle toho, před jakou dobou slunce zapadlo, odhaduji, že je tak půlnoc. Jak pokračuji dále, pach krve se stupňuje, až dorazím na prostranství, na kterém ještě nedávno stál místní nejlepší palác. Zbyla z něho jen hromada cihel, sutin a hromada mrtvých. Když se přemohu a podívám se na ta mrtvá těla, zjistím to, že před svojí smrtí museli velmi trpět. Víím jediné, že tu nemůžu zůstat už ani minutu. Rozběhnu se, šmátrám rukama kolem sebe. Zase zabočím do nějaké ulice, ve které není vidět nic, ale nezastavuji se a jdu dále. Když vtom se přede mnou objeví oslepující světlo a mě napadne: „Že by už bylo ráno?“ V tom okamžiku zahlédnu, že se tato ulice jmenovala

Sedmá avenue. A potom před sebou uvidím základnu těch, co to všechno způsobili. V hlavě mi třeští, necítím nic jiného než zášť a touhu po pomstě i strach se v tento moment již zcela vytratil z mé duše, ani nepřemýšlím a pomalu se začínám plížit k té základně. V tu chvíli si jasně uvědomuji, že se začalo rozednívat a proklínám slunce za to, že v takové situaci vůbec může vycházet. Zaměřím se na svůj cíl a zjistím pravý opak toho, co jsem si po celou tu dobu myslela. Jejich základna je tak nadpozemsky krásná, ale nesmím se nechat rozptýlit, raději si zkontroluji všechny své zbraně. Zvednu hlavu a pokračuji dále. Když v tom přede mnou jeden z nich stane s puškou, která mi míří přímo na spánek. Sehnu se. Netrefil! V ten moment již vytahuji svoji dýku a vrhnu mu ji přímo do srdce. Víím, že tento čin nezůstane bez odezvy. V mysli se připravuji na boj, ve kterém musím napravit, alespoň některé své chyby a některá selhání. A v ten moment se přede mnou objeví celá jejich bojová jednotka. Boj začíná!

LYŽAŘSKÝ KURZ 2023

Je pondělí 23. 1. a my vyrážíme na lyžařský výcvik do Strážného. Netrvalo dlouho a konečně jsme zahlédli první snůh. Někteří z nás byli však překvapeni, že se nejdeme ubytovat do hotelu Vltava, ale do chaty Roubenka. Uklidili jsme si lyže a snowboardy, zabydleli se v pokojích a šli na oběd. Polévka nebyla špatná, ale hlavní chod byl docela zvláštní, sekaná a těstoviny (myslím). Po obědě následovala nějaká ta malá pauza a pak hurá na svah. Ti pokročilejší se vydali na velkou sjezdovku a začátečníci zůstali na malém svahu, kde se učili. Po určité době jsme odešli zpátky na chatu a doufali, že večere bude lepší než oběd, ale opak byl pravdou.

Úterý 24.1.

Stejně jako v pondělí tak i dnes jsme měli krásné počasí na lyžování a snowboardování. Vzhledem k tomu, že jídlo opět nesplnilo očekávání nezbylo nám nic jiného než si zajít do obchůdku, který byl poblíž svahu.

Středa 25.1.

Tento den si pro nás připravil hned dvě překvapení. Zaprvé se za námi přijeli podívat paní učitelka Dušková a paní učitelka Hanušová. Zadruhé, mohli jsme si vybrat, jestli chceme lyžovat snowboardovat nebo jít na procházku

ke kostelíku. Odpoledne jsme jeli směr Špindl do aquaparku, který byl celý jen pro nás. Moc jsme si to tam užili. Po příjedu následovala večere a společný program

Čtvrtek 26.1.

Dnes bylo bohužel zataženo, hustá mlha a sem tam začalo nepříjemně sněžit. Po chvíli se ale počasí uklidnilo a my si mohli užít lyžování, nebo tří kilometrovou procházku do Vrchlabí. Večer si žáci udělali vlastní program, a na závěr jsme každý obdrželi diplom.

Pátek 27.1.

A je to tady. Den, kdy jedeme domů. Přes poledne jsme si balili věci a pak už jen čekali na autobus, který nás odveze. Někteří vystupovali po cestě a zbytek jel do Náchoda.

Lyžák se mi líbil, hlavně to lyžování a procházky. Jídlo a některé pokoje už byly horší, ale hlavní je, že jsme si to užili a naučili se lyžovat a snowboardovat.

CHVILKA POEZIE

Vzpomínky

*Mé vzpomínky jsou tak jasné,
pamatuji si, jak to bylo překrásné.
Ale když vidím, že ti to už nestačí,
tak mě moje city do kouta tlačí.
Udělám vše abych to zachránila,
a do dobrých časů to pak vrátila.
Vše, co potřebuješ udělám,
ale nesmím věřit pověrám.
Nevím, jestli přání tvá jsou škodlivá,
aspoň vím že jsou pravdivá.
Tohle zvládnou promyslet,
pak už na to nebudeme muset myslet.
Naším příběhem tě provedu,
za ruku na konec dovedu.*

Jiskra zářící

*Vždy máme svit naděje,
které našim světem zachvěje.
S jiskrou v očích a úsměvem na rtech,
bude každý krok další úspěch.
Šťastný zpěv se nese krajinou,
a nikdo nemyslí na jinou.
Tóny a slova zní,
že není poslední.
Láska každou chvíli vzplane,
takže naše zmatení ustane.
Všechno se dá zvládnout,
a svých cílů tak dosáhnout.
Kruček po krůčku půjdeme dál,
aby se na nás svět usmál.
Pak přijde nový den,
a zalije náš život úsměvem.*

Přání jasné

*Myšlenek nepřeborné množství,
a vzpomínek, jak začalo tohle dobrodružství.*

*Dříve byly naše chvíle šťastné,
ted' už mám jenom jedno přání jasné.*

*Vše bych chtěla napravit,
a naší bolesti se tak zbavit.
Vím, že umíme se usmívat,
jen stačí se na minulost podívat.*

*Uvidíme tak naše chyby,
a můžeme obnovit všechny sliby.*

*Písně zní na všech místech,
šepot teskný v padlých listech.*

Zora

*Když probouzíš se v purpurovém loži
Tiché mlhy modré a sněžné
S polibky tvými brunátní něžně
Třpytící jiskry bledě se skvějí
Na spících květech orchidejí
Tam probouzíš se s horkem v rudém kouři
V koutech tvých zřítelnic se lesky hvězd sojíjí
Zlámané na střípky v krásné tváři
Tančící na nahé kůži září
Ty k mocné noci růžové zvedáš ruce
Tak parně tnou skrz oblačné vlasy rusé
A půvabně se k tajemným hloubkám vpíjí
Opouští mne mé slabé smysly tající
V sladkých parách, co vdechují horké rty
Než vrátil bych se zpět v ty bdělé dny
Tvé hladké kůže dotkl bych se aspoň jednou
Jak smrtelník projít mohl by tou branou
stinnou
Zoro spící na reality strohé hranici?*

NÁVŠTĚVA ANATOMICKÉHO ÚSTAVU

Anatomický ústav 1. LF UK v Praze si prohlédli žáci 2. ročníku oboru praktická sestra. Seznámili jsme se s širokou paletou výukových preparátů, nad kterými probíhala živá diskuze. Velmi nás potěšilo ocenění za naše vědomosti. Všechny zvědavé dotazy byly zodpovězeny. Odjžděli jsme plní zážitků, ale také obohaceni o nové znalosti a informace o možnostech studia na lékařské fakultě.

ŽIVOTNÍ PŘÍBĚH MGR. RENATY DUŠKOVÉ

Můj příběh „Jak jsem se dostala k práci učitelky“ začne možná netradičně.

Po základní škole jsem nastoupila na Střední zdravotnickou školu v Ústí nad Orlicí a vystudovala obor zdravotní sestra. Přestože to nebyl obor mých snů, práce sestřičky se mi v průběhu studia zalíbila. Propojení zdravotnického povolání s výukou mě přitahovalo čím dál více. Na přelomu třetího a čtvrtého ročníku jsem začala vážně uvažovat o práci učitelky odborného výcviku. V té době nebylo běžné, že by studenti odborných škol pokračovali v dalším studiu a jejich šance na přijetí ve srovnání s gymnazisty se snižovaly. Přesto jsem se rozhodla podat přihlášku na Karlovu univerzitu, obor učitelství pro střední zdravotnické školy.

K učitelství mě přitahovaly vzory mých učitelek, které s námi absolvovaly odbornou praxi.

Přijímací zkoušky jsem po maturitě absolvovala celkem dvakrát. Pro velký počet uchazečů jsem nebyla přijata. Další pokus jsme vzdala a odstartovala jsem svou kariéru zdravotní sestry ve Fakultní nemocnici Hradec Králové. Pracovala jsem na 1. interní klinice na resuscitačním oddělení. Zde jsem kromě dalších povinností měla možnost podílet se i na zapracování nových sester

absolventek, ale také se pravidelně účastnit odborné praxe studentů medicíny a studentek oboru všeobecná sestra. V průběhu mé profesní kariéry jsem mnohokrát uvažovala, jak profesně skloubit práci sestry v nemocnici s výukou studentů ve škole či fakultě. V té době jsem toužila podílet se právě na odborné přípravě v nemocnici než na odborné přípravě přímo ve škole. Tento krok jsem neudělala a možná dosavadní práce se studenty mi kompenzovala samotné učitelství. Později, v době, kdy jsem již vykonávala manažerskou pozici hlavní sestry v Oblastní nemocnici v Náchodě, jsem aktivně navštěvovala nejenom střední zdravotnické školy v regionu, ale také vyšší odborné a vysoké školy v České republice, Slovensku a Polsku s cílem získat nové absolventy do

nemocnice. Podílela jsem se na řadě projektů, které měly propojit spolupráci škol s náchodskou nemocnicí.

A tady začíná počátek mého propojení se Střední zdravotnickou školou v Náchodě, bývalou SOŠ sociální – EA Náchod. Pracovně jsem se potkávala s ředitelem školy Davidem Hanušem a společně s vedoucím personálního oddělení nemocnice Lukášem Holubem jsme jednali nejenom o praxích žáků v nemocnici. Žáci oboru pečovatelského absolvovali v té době odbornou praxi v nemocnici, včetně vykonání praktické maturitní zkoušky. Bohužel s ohledem na platnou legislativu jsme tyto žáky nemohli do nemocnice přijmout na kvalifikovanou zdravotnickou pozici. Společně s ředitelem školy jsme hledali možnosti pro uplatnění těchto absolventů. Jediným východiskem bylo zajistit akreditaci školy pro zdravotnické obory. A to se přes velká úsilí s odstupem let podařilo. Několikrát padla nabídka jít učit právě na naši školu. přes velká úsilí s odstupem let podařilo. Několikrát padla nabídka jít učit právě na naši školu. V té době jsem si nedovedla představit skloubení dvou profesí a nabídky odmítala.

V mém osobním životě, ale došlo k velkým změnám, uvědomila si, co je pro mě radost a konečně jsem dokázala udělat „krok“ a oslovit ředitele školy s pracovní nabídkou. Do školy jsem nastoupila jako učitelka odborných předmětů ve školním roce 2018/2019,

na částečný úvazek a ve školním roce 2021/2022 jsem byla učitelkou již na plný úvazek

Moje cesta k učitelství byla dlouhá a klikatá. Jsem přesvědčena, že učitelství byl můj sen, jen cesta k tomuto snu byla více než klikatá 😊.

Zastávám názor, že si máme jít za svým snem. I když pro různé důvody ze své cesty uhneme, ta správná cesta se vždy ukáže. Srdce vás povede.

A k předmětům? Jasná volba bylo ošetrovatelství. Vybrat si jednotlivé předměty není úplně v kompetenci učitele. Baví mě zdravotnické právo nebo dílčí témata z oblasti vzdělávání. A jaké předměty bych nechtěla učit? Určitě ne matematiku, fyziku a chemii! Ve škole jsem měla ráda ošetrovatelství, velmi oblíbená byla odborná praxe v nemocnici. Bavila mě také interna, psychologie, literatura či latina.

Nevím, jak definovat ideální učitelku. Pro mě je důležité pochopit žáka, co prožívá, z jakého důvodu se mu například nedaří. Ukázat mu na malých krůčcích, co nového se naučil, jaké nové dovednosti a znalosti má. Předat teoretické i praktické zkušenosti, které jim rozšíří odborné znalosti a tím obohatí i jejich vzdělávací proces. Důležité je umět také podat pomocnou ruku, motivovat žáky k úspěchu a posilovat schopnosti dojít ke svému cíli, a také objevovat jejich talenty.

Renata Dušková

NA TOMTO ČÍSLE SE PODÍLELI

Andrea Homolová

Karolína Szabó

Tereza Druckerová

Jan Šubrt

Michaela Hejnyšová

Eliška Jelínková

+ Lada Sršňová, Evžen Zachariáš

NaZdraVÍ

školní časopis SZŠ Náchod

2022/23 – 2. číslo

březen 2023